

מעשה הי' בירושלים בשנים קדמוניות. אשר הי' מנהג שם שהרב הוא הי' מחלק מעות ופרס לכל אחד ואחד קודם חג הפסח וכמו כן הי' מחלק קופה של צדקה לעניים וצנועי תורה.

מעשה הי' בירושלים בשנים קדמוניות. אשר הי' מנהג שם שהרב הוא הי' מחלק מעות ופרס לכל אחד ואחד קודם חג הפסח וכמו כן הי' מחלק קופה של צדקה לעניים וצנועי תורה.

ובימים ההם הי' שם בירושלים איש אחד חכם וננוט מאוד וילחץ עני בעניו ובהחלק הקופה לא זכר הרב את האיש ההוא וישכחו מלתי להעני ת"ח וצדיק. ויהי כי הקיפו ימי ניסן וכל מועד ואין כל מאימה בידו ויקומו כל בניו וכל בנותיו ויחלצוהו לאמר מה לך נרדס הנה יום כל לא' הניש זמן ביטור חמץ ולמה נמות לטינוך כי לא נעשה כפסח הזה לאכול חמץ בפסח. ויהי כי לחלוהו יזל מים מדליו ויתן את קולו בבכי על דלוהו ולערו ויהי כי הרבה והפליז בתפלה ותעל שועתו אל האלהים וישמע ה' את לעקתו ויחר אף ה' על העיר להשחיתה מקול שועת העני החסיד ההוא בתעטף ברעב ומרחם אין עד שעמד נרדס? הנה יום בא לה', הגיע זמן ביעור חמץ ולמה נמות לעיניך כי לא נעשה כפסח הזה לאכול חמץ בפסח. ויהי כי לתצוהו, יזל מים מדליו, ויתן את קולו בבכי על דלותו וצער. ויהי כי הרבה והפליז בתפלה ותעל שועתו אל האלהים וישמע ה' את צעקתו ויחר אף ה' על העיר להשחיתה מקול שועת העני החסיד ההוא בהתעטף ברעב ומרחם אין, עד שעמד

אליהו הנביא בתפלה לפני השיי [השם יתברך] ולהשיב חמתו מהשחית. ויאמר: "ה' חי אל רחום אל תשחת עמך ונחלתך. אנכי ארדה נא שמה ואשימה עיני [עיני] עליו ואחלצוהו ואכבדהו כי לא בפשע ולא במרד שכחוהו אלא מפני צניעותו כי רב הוא." והנה העני החסיד ההוא קם מכרוע על ברכיו ויצא אל רחוב העיר. וירא אליו אליהו ז"ל ונתן לו שלום, והחזיר לו שלום. וישאלהו האיש לאמר: "מה תבקש?" ויאמר לו: "אין איש מאסף אותי הביתה, ואם נא מצאתי חן בעיניך, כבדני נא לאספני בתוך ביתך בפסח הזה, ואנכי אתן את שכרך." ויען החסיד העני לאמר: "בא ברוך ה' כטוב בעיניך שב. אתה תהי' בביתי עד אשר תחפוץ, רק הודיעני נא מה שמך, כי יבא נא דברך וכבדנוך." ענה ואמר לו: "זה שמי, רבי נסים המצרי. וקח נא את הכסף." ויבא אל ביתו שש ושמו ויספר לאשתו את כל הדברים האלה אשר בא אורח לביתו ויתן לו את הכסף, טבוח טבח והכן. ויצוהו על כבוד האורח הנכבד לכבדהו לאמר כי זקן ונשוא פנים הוא ומראהו כמראה מלאך אלהים, ונזהרו בו. והכינו והביאו על חג הפסח הכשר כאשר ראוי והגון בכל מילי דמיטב ובשמחה עצומה. ויהי היום ערב פסח אמר החסיד: אלכה נא ואראה את האיש האורח ואקראנו לבא כאשר דיבר. ויסובב את כל העיר בשווקים וברחובות וישאל לאמר: "הידעתם וראיתם את האיש האורח, רבי נסים המצרי?" ויענו לאמר: "לא ידענו ולא שמענו את שמו בלתי היום מפי כבודך." ויחפש בכל העיר ולא מצא עד שנתן אל לבו החסיד לאמור: אכן נודע הדבר כי לית דין בר נש, רק אליהו ז"ל. על כן קרא שמו נסים המצרי על שם הנס שנעשה לו לכלכל את דברי החג הפסח כמשפט שנעשה על נס ישראל במצרים. ומיתר הכסף אשר נשאר בידו לא חיסר כלכלתו ופרנס את ב"ב [בני ביתו] בכבוד כל ימי חי[ו]. ולרב של העיר ירושלים בליל התקדש חג הפסח, בא אליו בחלום בחזיון לילה איש, מראהו מלאך האלהים, ויבהי[ל]ן בלהות לחונקו. ויצעק אליו לאמור: "מדוע ככה עשית לשכוח את החסיד העני ההוא וכפשע ביניכם ובין המות, כי העלה חרון אפו, יתברך שמו, עד להשחית. לולי אליהו ז"ל עמד בפרץ להשיב חמתו מהשחית, ויפן אל העני ברחמים להחזיק בידו!" ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את העני ההוא וישאל מחילה לבל ימות ויספה בעוון ההוא. ומאז קבל על עצמו לחפש ולפשפש אחרי כל דל ועני והולך הצנוע להחזיק בידם לתומכם ולסעדם ולסומכם. ד"י [דברים ישרים]:

אלהיו הנציז בתפלה לפני השיי ול. שוב חמתי מהשחית ויאמר ה' כי אל רחום אל תשחת עמך ונחלתך אנכי ארדה נא שמה ואשימה עיני עליו ואחלצוהו ואכבדהו כי לא בפשע ולא במרד שכחוהו אלא מפני צניעותו כי רב הוא. והנה העני החסיד ההוא קם מכרוע על ברכיו ויצא אל רחוב העיר וירא אליו אליהו ז"ל ונתן לו שלום והחזיר לו שלום. וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר לו אין איש מאסף אותי הביתה ואם נא מצאתי חן בעיניך כבדני נא לאספני בתוך ביתך בפסח הזה ואנכי אתן את שכרך. ויען החסיד העני לאמר ברוך ה' כטוב בעיניך שב. אתה תהי' בביתי עד אשר תחפוץ, רק הודיעני נא מה שמך, כי יבא נא דברך וכבדנוך. ענה ואמר לו: זה שמי, רבי נסים המצרי. וקח נא את הכסף ויבא אל ביתו שש ושמו ויספר לאשתו את כל הדברים האלה אשר בא אורח לביתו ויתן לו את הכסף טבוח טבח והכן ויצוהו על כבוד האורח הנכבד לכבדהו לאמר כי זקן ונשוא פנים הוא ומראהו כמראה מלאך אלהים ונזהרו בו. והכינו והביאו על חג הפסח הכשר כאשר ראוי והגון בכל מילי דמיטב ובשמחה עצומה. ויהי היום ערב פסח אמר החסיד אלכה נא ואראה את האיש האורח ואקראנו לבא כאשר דיבר. ויסובב את כל העיר בשווקים וברחובות וישאל לאמר הידעתם וראיתם את האיש האורח רבי נסים המצרי. ויענו לאמר לא ידענו ולא שמענו את שמו בלתי היום מפי כבודך. ויחפש בכל העיר ולא מצא עד שנתן אל לבו החסיד לאמור אכן נודע הדבר כי לית דין בר נש רק אליהו ז"ל. על כן קרא שמו נסים המצרי על שם הנס שנעשה לו לכלכל את דברי החג הפסח כמשפט שנעשה על נס ישראל במצרים. ומיתר הכסף אשר נשאר בידו לא חיסר כלכלתו ופרנס את ב"ב [בני ביתו] בכבוד כל ימי חי[ו]. ולרב של העיר ירושלים בליל התקדש חג הפסח בא אליו בחלום בחזיון לילה איש מראהו מלאך האלהים ויבהי בלהות לחונקו ויצעק אליו לאמור מדוע עשית לשכוח את החסיד העני ההוא וכפשע ביניכם ובין המות כי העלה חרון אפו יתברך שמו עד להשחית לולי אליהו ז"ל עמד בפרץ להשיב חמתו מהשחית ויפן אל העני ברחמים להחזיק בידו. ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את העני ההוא וישאל מחילה לבל ימות ויספה בעוון ההוא. ומאז קבל על עצמו לחפש ולפשפש אחרי כל דל ועני והולך הצנוע להחזיק בידם לתומכם ולסעדם ולסומכם. ד"י:

בשווקים וברחובות וישאל לאמר: "הידעתם וראיתם את האיש האורח, רבי נסים המצרי?" ויענו לאמר: "לא ידענו ולא שמענו את שמו בלתי היום מפי כבודך." ויחפש בכל העיר ולא מצא עד שנתן אל לבו החסיד לאמור: אכן נודע הדבר כי לית דין בר נש, רק אליהו ז"ל. על כן קרא שמו נסים המצרי על שם הנס שנעשה לו לכלכל את דברי החג הפסח, כמשפט שנעשה על נס ישראל במצרים. ומיתר הכסף אשר נשאר בידו לא חיסר כלכלתו ופרנס את ב"ב [בני ביתו] בכבוד כל ימי חי[ו]. ולרב של העיר ירושלים בליל התקדש חג הפסח, בא אליו בחלום בחזיון לילה איש, מראהו מלאך האלהים, ויבהי[ל]ן בלהות לחונקו. ויצעק אליו לאמור: "מדוע ככה עשית לשכוח את החסיד העני ההוא וכפשע ביניכם ובין המות, כי העלה חרון אפו, יתברך שמו, עד להשחית. לולי אליהו ז"ל עמד בפרץ להשיב חמתו מהשחית, ויפן אל העני ברחמים להחזיק בידו!" ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את העני ההוא וישאל מחילה לבל ימות ויספה בעוון ההוא. ומאז קבל על עצמו לחפש ולפשפש אחרי כל דל ועני והולך הצנוע להחזיק בידם לתומכם ולסעדם ולסומכם. ד"י [דברים ישרים]: